

Ο ανόητος και ο έξυπνος

/ Γνώμες

Σχόλιο στο Ευαγγέλιο της Κυριακής Θ΄ Λουκά

Αυτό το «άφρον», ανόητε, δεν λέγεται εύκολα για άνθρωπο! Το είπε, όμως, ο Χριστός για αυτόν που θησαύριζε για τον εαυτό του. Όπως και ο Δαβίδ, στους Ψαλμούς του, αναφέρει για εκείνο τον «άφρονα» που είπε «εν τη καρδία του» ότι «δεν υπάρχει Θεός!».

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Ο ένας ζει εγωκεντρικά• ο άλλος χωρίς Θεό. Στην πραγματικότητα και οι δύο ζούν χωρίς Θεό. Ο «άφρονας πλούσιος» είχε για Θεό τον εαυτό του, τα πλούτη του. Οι προβληματισμοί του, οι προγραμματισμοί του, κινούνταν γύρω από τον εαυτό του.

Έτσι δεν μπόρεσε, ακόμα και με τη λογική του, να καταλάβει το ερχόμενο τέλος. Κι έμεινε μετέωρος, χωρίς το Θεό που μαζί Του θα καταργούσε το θάνατο.

Πόσο εύκολο να παρασυρθούμε από τη ματαιότητα των εγκοσμίων! Πόσο δύσκολο να αποδεχτούμε το ερχόμενο τέλος!

Όσοι βιώνουν το «γρηγορείτε!», που ο Χριστός καλεί τους μαθητές Του να το ζήσουν στην καθημερινότητα, έχουν μνήμη θανάτου. Όχι με θλίψη που διαλύει την ύπαρξη ούτε μιζέρια που αδρανοποιεί κάθε ζωντάνια, αλλά με την εξυπνάδα που απολαμβάνει την ομορφιά του κόσμου τούτου, που χαίρεται την ανθρώπινη σχέση, που μετανοεί και πορεύεται την οδόν του Κυρίου.

Τα όποια «πλούτη» έχουμε είναι ευλογία. Αν τα αντι-προσφέρουμε στο Θεό με το να τα χρησιμοποιήσουμε ως διακονία για τους αδελφούς μας και παιδιά Του, νικήσαμε το μέσα μας θάνατο της φιλαυτίας και του εγωκεντρισμού μας.

Φαίνεται πως η πάλη που καλούμαστε να κάνουμε είναι μεταξύ αγάπης – δοσίματος και εγωισμού. Στην καρδιά μας διενεργείται ο αγώνας και ο αόρατος πόλεμος. Εκεί αυξάνεται το Φως και μειώνεται το σκοτάδι. Εκεί βιώνεται ο παράδεισος ή η κόλασή μας. Από εκεί ξεκινά η αιώνια πορεία προς την αιωνιότητα. Αλλά και εκεί βρίσκεται η ουσιαστική «ακοή» που οδηγεί στην ανταπόκριση στο κάλεσμα για όντως Ζωή.

Πηγή: pemptousia.gr